

meget. Den hører hjemme i det arktiske Nordamerika, uden at man iøvrigt ved noget nærmere om dens Ynglepladser. I Vestgrønland træffes den af og til særlig om Vinteren; dog fik jeg en Fugl i fuldstændig Sommerdragt fra Arsukfjorden i Sommeren 1899. Den hører til de faa nordamerikanske Arter, som har forvildet sig om paa Østkysten, hvor det er de europæiske Gæster, der langt har Overvægten.

Rødben (*Totanus calidris*). 24 April 1909 fik Petersen en Rødben af en Dreng, som havde skudt den ved Kilitorajivit inde i Bugten ved Angmagsalik. Skindet blev ikke hjemsendt.

Det er første Gang, Arten overhovedet er truffet i Grønland; antagelig er den kommen dertil fra Island, hvor den er en yderst almindelig Ynglefugl.

Vandrefalk (*Falco peregrinus* Tunst. var. *anatum* Bonap.). Petersen fik 29 Maj 1909 en Fugl af en Grønlænder, som havde skudt den 23 Maj ved Ignortalik paa Vestsiden af Semilikfjorden, hvor den havde Rede med 2 Æg; Æggene, som var spiste af Grønlænderne, havde været ganske friske. Reden fandtes paa et Maagefjæld. Vandrefalken var kun en Gang tidligere set ved Angmagsalik, hvorimod Petersen har skudt den ved Itivdlek paa den sydligste Del af Østkysten. Det nedsendte Skind, der af Petersen blev skænket til Museet, er af en udfarvet, dog næppe meget gammel Fugl, hvis Dragt med det næsten uplettede Bryst nærmest ligner den amerikanske Form. Vandrefalken er jo en saa kosmopolitisk Fugl, at der intet mærkeligt er i, at den en enkelt Gang bosætter sig i Østgrønland. Paa Vestkysten er den amerikanske Race ret almindelig som Ynglefugl, medens den europæiske Form yngler almindelig i Nordeuropa.

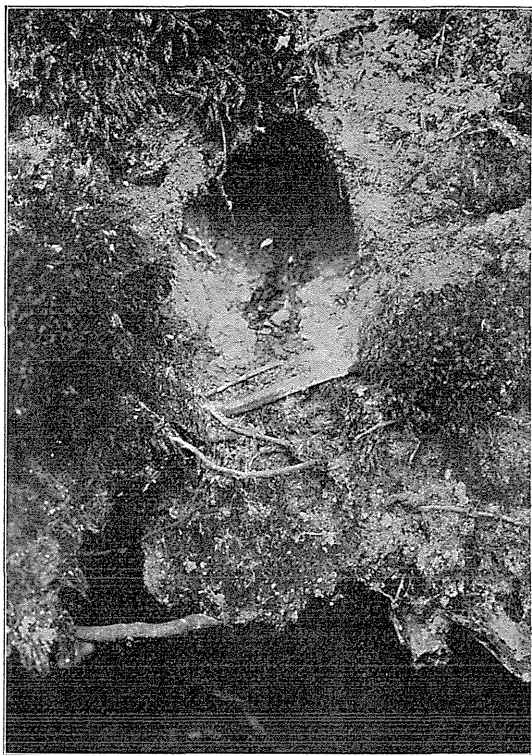
ISFUGLEN (ALCEDO ISPIDA) YNGLENDE VED BRAHETROLLEBORG, FYN.

AF

I. LEHN SCHIØLER.

Som omtalt i sidste Hæfte af D. O. F.s Tidsskrift blandt Foreningsmeddelelser lykkedes det paa den lille Udflugt for fynske Medlemmer 22 Maj i Aar at paavise Ynglestedet for *Alcedo ispida*.

Den saakaldte Mølle-dam ved Brahetrolleborg gaar omtrent helt op til Slottet. Sit Tilløb modtager den dels gennem en Aa fra de store Mose- og Engdrag nedenfor Korinth, dels gennem en, paa en stor Strækning underjordisk, Rende fra den Øst for Slottet liggende Nørresø. Afløbet sker gennem to Render, der i

den nordvestlige Ende af Dammen er ført under Hovedlandevejen til de betydelig lavere liggende Enge paa den anden Side. Renderne er lukkede med Sluseværker, og den ene driver den gamle Mølle, som er bygget i 1792. Ved Sluseværket til den anden Rende, ligeoverfor Slottet, hæver Bredden sig til en ca. 6 Alen høj, stejl Brink, og her, hvor nogle Bøgetræer strækker Grenene ud over Vandet, fandt jeg Isfuglens Rede. Allerede et Par Maaneder før havde jeg set Fuglene paa dette Sted, og senere saa hyppigt iagttaget dem dér, at min Mistanke var vakt.

Et Par Alen over Vandfladen fandtes et Hul, ca. 3 Tommer i Diameter, hvis Indgang var ganske hvidpletet af Ekskrementer, og som stank meget af de Fiskeknogler, som i stor Mængde var efterladt der. Af hosstaaende Fotografier viser det første Hullet og dets Omgivelser, som jeg fandt det, det andet den udgravede Rede. Billederne er taget paa meget nært Hold. Hullet var $\frac{3}{4}$ Alen dybt og udvidede sig i Bunden til en Hule, stor nok

til at Fuglen kunde vende sig derinde. Æggene, 6 i Tal, laa uden noget Underlag af Fjer, Dun el. lignende, kun omgivet af en lille Vold af smaa, skarpe Fiskeknogler. De ere udpustede hvide, men faa, ved at Blommen skinner igennem, et svagt rødtligt Skær. Kullet er af Lensgreve Reventlow skænket til Zoologisk Museum. Jeg har senere haft Lejlighed til at iagttage det samme Isfuglepar et andet Sted ved Mølledammen, hvor det valgte sig en ny Yngleplads.

Saavidt vides er det ikke før ved Fund af Æg fastslaaet, at Isfuglen yngler her i Landet. Ved imidlertid at omtale mit Fund for andre paa Egnen har jeg bragt i Erfaring, at Isfuglen er set flere Steder paa Syd-Fyen og tilmed paa alle Tider af Aaret, hvorfor Sandsynligheden taler stærkt for, at den ogsaa vil kunne findes ynglende andre Steder her i Omegnen.